

кат. А съседите нищо не са дали на многото си деца, а пък такава обичлива челяд имат.

И не спирал старият ром да тъгува и да мисли. Една сутрин станал много рано, взел едно гърне, отишъл на реката, напълнил го с камъни и пясък, затворил го добре и го сложил до леглото си. Изчакал да се приберат синовете му, викнал ги и им рекъл:

- Слушайте ме добре, синове мои. Аз съм вече много стар и имам нужда от вас да ме гледате.

Младите роми се спогледали, а старият им баща продължил:

- Това е последното от богатството ми - и показал гърнето. - Гърнето е пълно с жълтици, не знам как да ви го разделя. Няма да го отваряте до моята смърт. Всеки от вас ще ме гледа докато умра, а след това вие ще си го разделите по братски.

Така тримата братя намирали време да ходят да търгуват, а един от тях оставал при стария Исмаил. Минало се време, старият ром се поминал, а тримата

му сина, след петдесет и двата дни**, решили да си разделят жълтиците, но и те не знаели как. Тогава най-големият брат рекъл на по-малките:

- Знаете ли какво? Дайте да качим гърнето на високо, на тавана на конюшнията. Ще сложим на земята чуловете на конете и един от нас ще счупи гърнето от високото. На кой по-малко, на кой повече жълтици ще паднат върху чуловете, няма да се сърдим.

Гледали го братята му, гледали и се съгласили на това. Качил се големият брат, счупил гърнето и тримата зачакали с отворени усти жълтиците. Но вместо жълтици, изсипали се на всички страни безброй малки речни камъчета и пясък. Ахнали братята и се учудили защо баща им е постъпил така с тях. Но малкият брат им казал:

- Е-е-х, братя мои. Ние си го заслужихме! Не ни стигнаха конете, та останахме и зачакахме и за жълтици. Все не намирахме време за баща ни - това ни се пада.

---

*Девла - Боже - б. а.

**С петдесет и два дни от смъртта са свързани определени ромски ритуали. Имат прилика с християнската обредност по повод 40 дни от смъртта - б. а.